

Publicerad 2011-05-09 11:17 av Malin Olsson

Rosens taggar stack mig och jag blöder lite grann

Hjärtat slits itu

Av sveken som sårar

Och bränner

Såren blir större

Tårarna flödar hela tiden

Muren byggs upp igen

Glädjen finns där oftast

Men när jag är ensam

Så kan jag knappt stå

Taggarna skär in

Blodet så rött

Rinner ner

Ingen luft

Ingen kraft

Ingen ork

Fallet var långt

Jag landade hårt

Och slogs sönder

Kastades mot klipporna

Gång på gång

Fick ärr för livet

Sår som läker

Sakta

Genom tid och rum

Läppar som pressas

Mot varandra

I en brinnande kyss

Närhet så vacker

Så öm

Så försiktig

Förbjudna lekar
I mörkret
Lockar vargen

Som ylar
I skymningen
Från berget

Älvan dansar
I gryningen
På mossan

Bäcken porlar
Näcken träder fram
Ur dimman

Som lägger sig
Runt
Murgrönan

Som slingrar sig
På marken
Vid den vita bänken

Som bara står
Och är vacker
Bland det gröna

I dungen
Bland träden
Som grönskar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malin Olsson med Poeter.se id #36421 innehar upphovsrätten